

mijn moeder doofde langzaam uit

mijn moeder doofde langzaam uit
steeds langer bleven d' ogen dicht
steeds vaker leek het of er licht
scheen door haar perkamenten huid

de engel die zij worden zou
kwam langzaam door het wassend wit
en nam geleidelijk bezit
van haar, als tegenwicht voor kou

wij deelden samen nog een traan
mijn moeder doofde langzaam uit
en in het allerlaatst geluid
verstond ik nog 'nu moet ik gaan'

© ton de gruijter